

Arany Sas Patikamúzeum

A budai Várnegyedben, szinte a Mátyás templommal szemben található Budapest gyógyszerészettörténeti Múzeuma. Az Arany Sas patika épülete a 15. század első felében épült kereskedőház. Többször átalakították: 1526-1541 között készült el a ma is fenálló összes dongaboltozat, a reneszánsz kor emléke a vakfülke. 1500 körül került a falra a mennyezetfestés: szürkés-kék alapon sárga csillagos, "alkimista" mintázat. A 18. sz. elején készült a téglavörös alaptónusú barokk falfestés és a "Jézus és a vér folyásos asszony" jelenetét ábrázoló falfestés. Az épület mai, klasszicizáló homlokzata 1820 körül készült.

Ebben az épületben működött 1750-1913 között az első budavári patika.

A kiállítás

A magyar gyógyszerészettörténeti emlékek összegyűjtését 1896-ban Ernyey József kezdeményezte Budapesten, 1905-ben pedig már egy szakmúzeum felállítására is javaslatot tett, ám ennek létrejötte még elég sokáig váratott magára. Az első ilyen jellegű kiállítás 1948-ban nyílt meg az orvosegyetem keretén belül, melynek anyaga 1963-ban került a Semmelweis Orvostörténeti Könyvtár tulajdonába azzal a szándékkal, hogy alapját képezze egy létrehozandó orvos- ill. gyógyszerészettörténeti múzeum kiállításának. Az Orvostörténeti Múzeum megnyitásával egyidőben már elkezdődött az a munka, melynek eredményeképp 1974-ben megnyitotta kapuit a budai vár egyik nagy múltú épületében az Arany Sas Patikamúzeum.

Nem véletlen, hogy a Tárnok utca 18. alatt található épületre esett a választás, amikor helyszínt kerestek a kiállításnak, hiszen ebben a házban már a 18. század közepétől kezdve, egészen az I. világháborúig patika működött. A középkori alapokon nyugvó épület alsó szintje kezdetektől fogva kereskedelmi célokat szolgált, amely többszöri átalakítás után, a 18-19. század folyamán nyerte el mai elrendezési formáját, s jött létre az officina (a vevők kiszolgálására szolgáló helyiség) és az átadóablakkal összekötött laboratórium egysége. A kiállítás is a két fő helyiségben kialakított enteriőr köré szerveződve mutatja be a gyógyszerészet tudományának fejlődését azoknak az írott, képi és tárgyi emlékeknek a segítségével, amelyek bizonyítják, hogy a gyógyszerészettörténet nem csupán egy tudományág történetét hivatott bemutatni, hanem az iparművészet történetének is fontos részét képezi. A patikai berendezési tárgyak, a kerámia, fa, üveg állványedények, a mozsarak, mérlegek és egyéb eszközök mives kidolgozásukkal, szépségükkel méltán tartoznak a magyar és az egyetemes művészeti örökségünk legszebb darabjai közé.